

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **M. P.**, narozený dne x
sídlem x
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2019 č. j. x

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jako nepřipustné odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále také „správní orgán prvního stupně“) č. j. x ze dne 9. 5. 2019. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
2. Žalobce ve své žalobě namítal, že ve věci podané odvolání bylo přípustné, neboť jej nepodal P. K. (dále také „odvolatel“), ale společnost Pomáháme a chráníme, s.r.o, jednající P. K. Odůvodnil to tak, že v odvolání bylo výslovně konstatováno „M. P., zastoupen společností Pomáháme a chráníme, s.r.o, zastoupena P. K.“, žalovaný tak nemohl na odvolání hledět

jako na podané P. K., ale jako na podané společností Pomáháme a chráníme, s.r.o. Měl za to, že odvolatel byl oprávněn jednat jménem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., a to dokonce ze dvou právních titulů, jednak jako osoba pověřená pro výkon funkce jednatele a také jako pověřený zaměstnanec společnosti. Uvedl, že jednání z pozice pověřeného zaměstnance bylo prokázáno platným pověřením.

3. Žalobce nesouhlasil se zveřejněním osobních údajů svých a svého právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul průběh správního řízení. Setrval na svém názoru o zamítnutí podaného odvolání jako nepřipustného, jenž přesvědčivě zdůvodnil v žalobou napadeném rozhodnutí na stranách dvě a tři. Doplnil, že zásada legitimního očekávání nemá absolutní hodnotu a je omezena jinými zásadami, jež je povinen v rámci řízení respektovat.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalovaný k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 7. 5. 2018 kolem 17:44 hod. v Praze 4, ul. Zálesí x Nad Lesním Divadlem (v blízkosti sloupu VO č. 412478, směr Jižní spojka) se dosud nezjištěný řidič neřídil dopravním značením (úsek označený svislou dopravní značkou „č. B20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 30), když jel s mot. vozidlem tov. zn. Volvo, registrační značky x rychlostí 50 km/h , čímž překročil nejvýše zde dovolenou rychlost o 20km/h.
8. Za naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu byla žalobci dle ust. § 125f odst. 4 za použití ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně mu byla podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 27. 5. 2019 podáno odvolání, které bylo žalobou napadeným rozhodnutím zamítnuto jako nepřipustné podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

11. Soud se v první řadě zabýval tím, zda postup žalovaného, který zamítl odvolání jako nepřijatelný, byl správný.
12. Proti rozhodnutí č. j. MHMP 833159/2019/Val ze dne 9. 5. 2019 bylo dne 27. 5. 2019 podáno odvolání z emailové adresy x, ke kterému nebyl připojen zaručený elektronický podpis, kdy bylo následně shodné odvolání zasláno z datové schránky odvolatele. Soud zde upozorňuje, že žalobce dne 21. 2. 2019 udělil plnou moc k zastupování v řízení o přestupku obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., IČ: 243 17 594 se sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, Praha 1 – Staré město (v současné době se sídlem Jinonická 804/80, Košíře, 158 00 Praha) a do dne 27. 5. 2019, kdy bylo podáno odvolání, nebyla správním orgánům doručena jiná plná moc, která by prokazovala oprávnění odvolatele v daném řízení zastupovat žalobce.
13. V průběhu správního řízení odvolatel tvrdil, že je zaměstnancem společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o., spisovým materiálem však bylo prokázáno, že odvolatel není zaměstnancem uvedené společnosti, když ani na výzvu správního orgánu ze dne 22. 5. 2019 toto své tvrzení neprokázal. Správní orgán rovněž dotazem na Pražskou správu sociálního zabezpečení ověřil, že odvolatel není evidován ve společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. jako zaměstnanec. Nebylo tedy prokázáno, že by byl odvolatel oprávněn jednat jménem výše uvedené společnosti. Lze tedy souhlasit se správním orgánem, že se jedná pouze o obstrukční praxi.
14. Soud ze správního spisu také zjistil, že plná moc udělená dne 21. 2. 2019 žalobcem obchodní společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. obsahuje ujednání ohledně délky jejího trvání, konkrétně je v ní uvedeno, že: „Plná moc je udělena v rozsahu všech úkonů, zaniká však jeden rok ode dne spáchání přestupku.“ Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě byl přestupek spáchán dne 7. 5. 2018, což není mezi stranami sporné, tak oprávnění společnosti zastupovat žalobce zaniklo nejpozději dne 8. 5. 2019. Podané odvolání je ze dne 27. 5. 2019, bylo tedy podáno, až po vypršení platnosti plné moci udělené společnosti Pomáháme a chráníme, s.r.o. a v daném případě tedy není podstatné posouzení, zda byl odvolatel oprávněn podat odvolání jménem výše uvedené společnosti, neboť dne 27. 5. 2019 nebyla ani tato oprávněna odvolání podat.
15. Dle soudu lze tedy uzavřít, že odvolatel nebyl oprávněn za žalobce podat předmětné odvolání, neboť nebyl žalobcem zmocněn k takovému či jinému úkonu.
16. K námitce žalobce spočívající v nesouhlasu se zveřejňováním jeho osobních údajů a údajů jeho právního zástupce na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze uvádí, že tato námitka nesouvisí s předmětem řízení, a proto mu nepřísluší se k ní vyjadřovat. Zdejší soud poznamenává, že Nejvyšší správní soud se této otázce věnoval např. v rozsudku ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 321/2017-38.
17. Soud se nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřijatelného je správní soud oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřijatelné odvolání a zda tedy byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu. Pokud krajský (městský) soud dospěje k závěru, že odvolání bylo po právu zamítnuto jako nepřijatelné nebo opožděné, žalobu zamítne, v opačném případě toto odvolací rozhodnutí zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2011, č. j. 5 As 18/2011 – 81).

18. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. listopadu 2021

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně